هیچکس درحالی که عصبانی هست، بین دو نفر قضاوت و داوری نکند.

از عبدالرحمن بن ابی بکره روایت است که می گوید: پدرم نامه ای برای پسرش عبیدالله بن ابی بکره نوشت؛ یا من برای او نوشتم؛ عبیدالله در آن وقت در سیستان قاضی بود؛ مضمون نامه از این قرار بود: هرگاه خشمگین و عصبانی هستی، بین دو نفر قضاوت نکن؛ من از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که فرمود: «لاَ يَحْكُمْ أَحَدٌ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَهُوَ غَضْبَانُ»: «هیچکس درحالی که عصبانی هست، بین دو نفر قضاوت و داوری نکند». و در روایتی آمده است: «لا يَقْضِيَنَّ حَكَمٌ بين اثْنَيْنِ وهو غَضْبَانُ»: «هیچ قاضی نباید وقتی که عصبانی هست، بین دو نفر قضاوت کند».

[صحیح است] [متفق علیه]

شارع حکیم از اینکه قاضی در حال عصباینت بین دو نفر قضاوت کند، نهی می کند چون خشم و غضب توازن شخصی انسان را به هم می ریزد و به همین دلیل از ظلم کردن یا صدور حکم اشتباه در امان نیست؛ و این با ظلم و ستم به محکوم علیه و حسرت و ندامت و گناه برای قاضی همراه است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/2988